

om sedda tüttart ütte laiwa päle pandnu ja käffnu, et ta piddi eest kawwedan hennele ütte kottust ello: asfemes otõma. Suur torm aije laiwa Harjoma randa nink kottus olnu täl ni mele pärra, et ta nõw wus om wõtnu, sinna jada nink ommast warran: dusest lina asfutada, mes Tanilinas kutsutu. 1310 ajastajal saiwa kõrge müri lina ümber tettus, mes osast parhilla weel saidwa.

Ent nüüd lällem eddimäst sure turro pääst kutsa ulitsa kaut Toompä mäele. Siin Toompä mäel omma ne majja, kun Tallina kubbernemango üllemba nink suremba asja sawa toimetetus nink linnitetus. Siin ellap Loosimajjan kubberner, Koigo herra welli, kelle mõisan sa wist mõdaminnen jubba immes: telemisega ollet tähhelepandnu mitmasuggust kunstiko krawe läfidega, illofid nurmi, wõderast nurme-wilja, tõistfuggutõid põlloriistu, kui meil prugitawa omma, nink muid nisuggust. Toompä mäel om ka mõisni: kuide majja (Ritterhaus), kun eggal ajastajal ütõfõrd Tallina ma mõisniko kottotullewa nõuwo piddama. Toompä mäel ellap ka kommandant, se om lige lina soldatide nink wallide üllembälif. Toompä mäel om ka wanna Tomi kerrik, mes 615 ajastaja eest üllestetti. Käl ta om paar kõrda sanu tulle läbbi rikkotus, ent eggafõrd jälle parrandetus. Wast kerrik om just wallal, sif lällem sifse nink kaegem neid niflerduid nink malituid ehtid, mes kirriwan riddan müritulpe nink sainu mõda omma üllespantu. Mes na kül peasse tähhendamä? Eggal mõisniko seltisil om omma seltistäht, mes ka pitsati sifse kai: wetas ehl tõllausse päle malitas wai herberi uuse päle pantas, kui olles sääl neide nimmi päle kirjutetu. Tallina ma mõisniko omma sif lastnu neid tähti puust niflerdada nink malida nink omma neid Tomi kerrikun üllespandnu tähhes, et neide seltis luliikmisil õigus om, awwalikult mõisniko koggodusele kottotulla

nõuwo piddama. Sääl wõit sa sif nätta mitmas: suggust kujjo, ni kui ütte mälke, nink mäe pääl hõbbe: täht nink al rossi: lilli. Se om Errastwere paroni seltistäht, kelle seltisist mõnne ka Tallina maal ellawa nink mõisid piddawa, ni kui Moistwere, kust sa ollet mõdasõitnu, nink paljo muid mõisi. Tõise pildi pääl näet sa ütte oija malitu ollewat, nink oija sifsen nelli hõbbe: kalla, se om Linamäe mõisa herra seltis: täht, nink weel muid paljo.

Toompä mäelt läme jälle õkwa teed alla lina pole nink kõnnime Pitka ulitsat mõda, mes eggas: mees sulle ka saap jubhatama, kui ma eest ihsolikult jo kõrwalei wõdi käwwa. Sääl om Pühhawaimo: kerrik. Rae, armas sõbber, se om Marahwa kerrik. Ei ta kül olle illofamb kerrik linan, ent temma sifsen jaetas kigeparrembat häd nink warrandust nifamma häste, kui uhlembin kerrikuin, — sest sääl kulutetas ka seddasamma selget Jummalä sõnna. Se kallis Jummalä sõnna rõemuotap sääl so welliste sõamid kurbal ajjal, linnitap nõrkusen, täüdap neid allan: dusega, mes Jõsanda melepärrast, se kõrkile wasta pannep ent raddalile armo näüdap. Ta kerrik om pälegi kigewannemb kerrik Tallina linan, sest ta om ennamb kui 620 ajastaja eest üllestettu. Nõwwa sääl, kun kerrikohoitja kül peas ellama, lasse henn: nele uuse wallale tetta, lamme altri ette põlwile mahha nink palle sääl paar sadda werõta ommatõist kawwen suurt Jõsandat, et ta ommast eesalikust armust tahhas sinno ja so ommatõid õnnistada nink paimen: dada ihho nink henge polest, nink ütle sif rõemsa uesuga Amen. Sis kule ka, mes kerrikohoitja sulle juttuotap õrrildest, — kuis Ma koggodus 10 ajastaja eest rõemsahte neide soetamise päle andid kottopand. Örrildesteggia Normann om neid walmistanu nink nüüd ne õrrila saatwa kauni häältega kerrikoliõte laulo: palwid.

Lällem nüüd pikast ulitsast laiija ulitsade, mes om kigeilusamb lina ulits. Üstikem sääl ulitsat mõda